

Cirkulärnr: 1990:147
Diariernr: 1990:2560
Handläggare: Per Knutas
Avdsek: KES Finans
Datum: 1990-11-26
Mottagare: Kommunstyrelsen
Socialnämnden
Rubrik: Barnfamiljernas ekonomi och kommunernas taxor
Bilagor: Barnfamiljernas ekonomi och kommunernas taxor
Pressmeddelande
Beställningsblankett

Barnfamiljernas ekonomi och kommunernas taxor

Rapporten "Barnfamiljernas ekonomi och kommunernas taxor" visar bland annat att utformningen av de kommunala barnomsorgstaxorna betyder mer för barnfamiljer i vanliga inkomstlägen än skillnaderna i kommunalskatt. I rapporten redovisas bland annat

- skillnader i barnomsorgsavgifter på upp till 1 000 kr per månad för enbarnsfamiljer och 1 500 kr för tvåbarnsfamiljer
- skillnader i sammantagna effekter (barnomsorgsavgifter plus skatt)
- analyser av barnomsorgstaxorna
- förändringar av barnomsorgsavgifter de senaste tre åren
- marginaleffekter för barnfamiljer.

Detta är den andra rapporten med redogörelse av hushållsekonomiska effekter på kommunnivå. Den första rapporten, "Pensionärernas ekonomi och kommunernas taxor", visar hur pensionärernas ekonomi påverkas av hemtjänstavgifter, kommunala bostadstillägg och skatt.

Upplysningar om rapporterna lämnas av Per Knutas på tfn 08-772 42 41.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Kommunalekonomi och samhällsplanering
Finanssektionen

Karin Rudebeck

Per Knutas

Bilaga

Pressmeddelande

BARNFAMILJERNAS EKONOMI OCH
KOMMUNERNAS TAXOR

En ny rapport från Kommunförbundet visar att utformningen av de kommunala barnomsorgstaxorna betyder mer för barnfamiljerna i vanliga inkomstlägen än skillnaderna i kommunalskatt. Av rapporten "Barnfamiljernas ekonomi och kommunernas taxor" framgår att det kan skilja upp till 1 000 kr per månad för enbarnsfamiljer och 1 500 kr för tvåbarnsfamiljer i barnomsorgsavgifter.

Rapporten redovisar förhållandena i maj 1990 och omfattar landets samtliga kommuner. I rapporten redovisas skillnader mellan kommunerna i barnomsorgsavgifter, skatt samt summan av dessa två. Vidare beräknas margineffekter för 1990 och 1991. Slutligen görs en jämförelse från en liknande undersökning avseende 1987.

Kommunerna tillämpar allt enklare taxor. Antalet kommuner med enhetstaxa har ökat från 29 st 1987 till 46 st 1990. Bland de som tillämpar inkomstrelaterad taxa har många kommuner gått över till en enklare taxa. Socialistiskt styrda kommuner tillämpar inkomstrelaterad taxa oftare än borgerligt styrda. Enhetstaxan är vanligast i kommuner med låg kommunalskatt. Genomsnittligt innebär enhetstaxan högst avgift för familjer med månadsinkomster upp till 10 000 kr. För familjer med inkomster därutöver ger enhetstaxan den lägsta avgiften.

Barnomsorgsavgiften, mätt som andel av bruttoinkomsten, är för familjer med månadsinkomster upp till 22 000 kr mellan sex och sju procent. För familjer med inkomster därutöver är avgiftsandelen lägre. Skillnaden bland kommunerna mellan lägsta och högsta avgift är för de flesta familjetyperna mer än sju procentenheter.

Skillnaden mellan lägsta och högsta kommunalskatt 1990 uppgår till 6,60 procentenheter. Spridningen i barnomsorgsavgifter är således större för flertalet familjetyper än spridningen i kommunalskatt. Barnomsorgsavgifterna mätt på detta sätt har inte förändrats de senaste tre åren.

I ungefär två av tre kommuner är skillnaderna i de sammantagna effekterna (barnomsorgsavgift plus skatt) större än de skillnader som finns i barnomsorgsavgifter och skatt var för sig.

Den genomsnittliga margineffekten för barnfamiljer med inkomster runt 10 000 kr per månad är runt 65 %. För familjer med högre inkomst sjunker margineffekterna till runt 45 %.

Familjer i lågskattekommuner med enhetstaxa har de lägsta margineffekterna. Margineffekterna sjunker 1990 med ungefär tio procentenheter på grund av sänkta marginalsatser till följd av skattereformen.

Tillgången på barnomsorg påverkar också barnfamiljernas ekonomi. I denna rapport behandlas dock bara hushållsekonomiska effekter för de familjer som har plats inom den kommunala barnomsorgen. \$\$\$\$